

III

Два панки йдуть попри них.
На дітей блідих громадку,
На жінок отих марних
Кождий глипнув по порядку:

Відвернувсь один панок
І зітхає: «От бідацтво!»
Другий же за ним крок в крок
Покликає: «То лайдацтво!»

«Що лайдацтво?» — «Весь сей люд!
Рідний край на пшик міняє». —
«Ні, — відмовив перший, — тут
Винен той, хто їх спиняє».

«Не спинять їх? Всі підуть
Десь за сине море здуру». —
«Як же ж їм не йти, як тут
Всі до спілки дрем з них шкуру».

Розлучила нас юрба,
Та довгенько ще цікаві
Сперечались ті оба,
Де «лайдацтво» є в сій справі?